

KERSEMAKER (*Petrus — Broeder Petrus Claver*), missionaris (Witte Paters) (Huijbergen, Nederland, 11.12.1865 — 's Heerenberg, 31.5.1940). Zoon van Hermanus-Hendrikus en Wesembeek, Catharina.

Hij was een der eerste Broeders, die in het pas gestichte postulaat voor Broeders te Gerra (Nederland) binnentrad op 8 december 1889. Na zijn noviciaat te Maison-Carrée (Algiers) werd hij geplaatst bij Zijne Eminentie Kardinaal Lavigerie, te Biskra en later te «N.-D.-d'Afrique», om de doorluchtige Kerkvoogd in zijn ziekte te verzorgen en bij te staan. Eerst op 10 juni 1896 ging hij scheep te Marseille, met als bestemming het Apostolisch Vicariaat Opper-Congo. Pater Claeys was zijn reisgezel met dezelfde bestemming. De reis ging over de Zambesistroom en het Nyassa-meer, doch werd onderbroken door het feit dat Broeder Petrus Claver ziek viel en een tijdje bij Monseigneur Dupont (*Belg. Kol. Biographie*, III, 276), te Kayambi, moest vertoeven om zich van zijn koorts te ontdoen.

Eindelijk (8 november 1896) komt Broeder Claver met Pater Claeys op zijn bestemming te Mpala aan. Terwijl Pater Claeys met Broeder Etienne (Capelle) naar Lusaka overgaat, blijft Broeder Claver aan de missie te Mpala gehecht. Mpala in die tijd was een prachtige missie aan 't worden. Onder het krachtig impuls van Pater Guillemé wordt een mooie kerk gebouwd, alsook een klooster voor de Witte Zusters. Later komt daar nog de bouw van een brug over de Lukufu bij. Vergeten wij niet de schoolkapellen aan te stippen, in de omtrek gelegen en die hun kerkje en hun school moeten hebben; verder de aanplanting van bomen en de zorg voor de moestuin. Dit eerste jaar verblijft te Mpala zal voor de jonge Broeder een eerste klas leertijd geweest zijn voor zijn verder leven.

In de julimaand van 't volgend jaar komt Broeder Willibrord Broeder Claver te Mpala vervangen. Deze verhuist naar Lusaka, waar hij aankomt in het gezelschap van Pater Guillemé, 12 juli 1897. Broeder Claver vervangt aldaar Broeder Etienne, de joviale Bwana Tieni, zo zeer geacht en bemind door de Zwarten. Met Pater August Van Acker, zijn overste, begeeft Broeder Claver zich naar de beroemde zoutbronnen van Nganza. Daar moet een huis gebouwd worden voor de missionaris uit Lusaka, die gedurende het seizoen van de zoutwinning aan talrijke Zwarten, daar uit de naburige gewesten samengestroomd, de geloofswaarheden verkondigt. Ook te Lusaka zelf is werk voorhanden. Daar moet een nieuwe kerk gebouwd worden voor de christenheid die stilaan aangroeit (juni 1898). In zijn vrije uren maakt Broeder Claver jacht op schelpen en huisjesslakken. Hij zendt er een flinke verzameling van naar Pater Guillemé, te Mpala, die er zijn alom gekend museum van natuurlijke geschiedenis mee verrijkt.

Het jaar 1899 brengt voor Broeder Claver nogmaals verandering. Hij gaat thans over naar Kirungu-Boudewijnstad (5 mei 1899), residentie van de Apostolische Vicaris Mgr Roelens. Met man en macht moet de bouw van de kathedraal aldaar vooruitgeholpen worden. In 1900 alleen werden te Boudewijnstad 350.000 stenen gebakken. Duizenden dakpannen, meters en meters lijstwerk moeten gemaakt worden. In de maand mei gaat Pater Schmitz met Broeder Claver en Broeder Norbertus op zoek naar bomen voor het dakgebinte van de kerk. De tocht gaat naar het Kalanda-ravijn, op uren afstand van Boudewijnstad. Wat al hout zal het dak van de kathedraal niet vereisen! 74 balken van ongeveer 6 m lang en 16 tot 25 cm dik; acht balken van dubbele dikte voor de vorst; 4 km panlatten en myriameters plafondlatten en zo meer. Terwijl Broeder Edmond een oude ploeg, eertijds (1880) door Broeder Hieronymus meegebracht, weer bruikbaar maakt, fabriceert Broeder Claver een egge. De ossen afgericht door Broeder Benoit (Pele-

man) zullen bij het begin van het regenseizoen hun werk hebben met ploegen en eggen van de tientallen hectaren akkergrond rondom Boudewijnstad.

In april 1901 wordt Broeder Hubertus naar Mpala gezonden en Broeder Claver zal zijn plaats innemen te Lusaka. Hij zal daar huizen bouwen voor de jonge huisgezinnen, die zich in het dorp van de Paters vestigen. Te midden van dit dorp moet ook een groot afdak komen, waar de jeugd des zondags kan samenkomen en zich aan allerlei spelen kan te goed doen. Zijn verblijf te Lusaka echter geeft zijn gezondheid een harde deuk: tot viermaal toe wordt de Broeder erg beproefd door bloedwaterkoorts. Eenmaal zelf werd het zo erg dat Broeder Benoit voor een tijdje naar Lusaka geroepen werd om daar de in gang zijnde werken vooruit te helpen. 't Zal wel om reden van zijn fel beproefde gezondheid zijn dat Broeder Claver terugkeert naar Boudewijnstad (16 juni 1904), om daar uit te rusten. Nog geen jaar later (5 april 1905) verlaat Broeder Claver Boudewijnstad en aanvaardt de terugweg naar Europa met Monseigneur Roelens en Pater Weghsteen, overste van O.-L.-Vrouw van Oudenbosch (Lusenda), die insgelijks om gezondheidsredens naar 't vaderland terug moet. Bij die gelegenheid wil Monseigneur Roelens de missies van de Maniema-streek bezoeken, nl. Brugge Sint-Donaas en Kasongo. Van Kasongo uit gaat de reis verder naar Stanleystad en vandaar naar Leopoldstad en Matadi. Op 19 augustus komt Broeder Claver te Antwerpen aan en begeeft zich naar het sanatorium te Autreppe (Hengouwen). Een jaar rust hij daar uit en gaat dan over naar het seminarie der Witte Paters, te Antwerpen. Zijn wankele gezondheid sluit de mogelijkheid van de terugreis naar Congo uit. Met Pater Devulder gaat hij het postulaat

voor missiebroeders stichten te Gits. Op 7 maart 1912 is hij terug te Antwerpen, tot 9 oktober 1914. Onder het neerslaan der bommen verlaat hij die stad en begeeft zich naar Boxtel (Nederland). Zijn laatste levensjaren bracht hij rustig door in het studiehuis der Witte Paters te 's Heerenberg en overleed er op 31 mei 1940.

19 mei 1954.
P. M. Vanneste.